

Prima pagină>Bani/Creanțe pecuniare>Punerea sub sechestru a bunurilor pe durata unei anchete în țările UE Punerea sub sechestru a bunurilor pe durata unei anchete în țările UE

Lituania

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

Articolul 145 din Codul de procedură civilă (*Civilinio proceso kodeksas*) prezintă diferitele tipuri de măsuri provizorii. Măsurile provizorii pot fi următoarele:

punerea sub sechestru a bunurilor imobile ale pârâtului;

înscrisura în registrul public a unei interdicții care să împiedice transferul unui titlu;

punerea sub sechestru a bunurilor mobile, a sumelor de bani sau a drepturilor de proprietate aflate în proprietatea pârâtului și deținute de pârât sau de terțe persoane;

reținerea bunurilor deținute de pârât;

numirea unui administrator pentru bunurile pârâtului;

o interdicție care să împiedice pârâtul să ia parte la anumite tranzacții sau să întreprindă anumite acțiuni;

o interdicție care să împiedice alte persoane să transfere bunuri către pârât sau să îndeplinească alte obligații;

în circumstanțe excepționale, o interdicție care să împiedice pârâtul să își părăsească reședința permanentă și/sau o interdicție care să împiedice deplasarea unui copil de la domiciliul său permanent, fără autorizarea instanței;

suspendarea valorificării activelor în cazurile în care a fost depusă o cerere pentru anularea sechestrului asupra unor astfel de active;

suspendarea executării recuperatorii;

acordarea menținerii provizorii sau impunerea unor constrângeri provizorii;

un ordin de adoptare de măsuri pentru prevenirea producerii sau a amplificării daunelor;

alte măsuri prevăzute de lege sau dispuse de instanță, în absența cărora respectarea hotărârii judecătorești ar putea fi mai dificilă sau chiar imposibil de realizat.

2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

La cererea persoanelor implicate în cauză sau a altor persoane vizate, instanța poate impune măsuri provizorii în cazul în care persoanele respective furnizează o justificare credibilă pentru cererea lor și în cazul în care neadoptarea măsurilor în cauză poate face ca respectarea hotărârii judecătorești să fie mai dificilă sau imposibilă.

Instanța poate aplica măsuri provizorii din oficiu numai în cazul în care acest lucru este necesar pentru a proteja interesul public și în cazul în care neadoptarea măsurilor în cauză ar încălca drepturile și interesele legitime ale unei persoane, ale societății sau ale statului.

Măsurile provizorii pot fi aplicate atât în absența unei acțiuni, cât și în orice etapă a procedurii civile.

2.1 Procedura

Cererile în legătură cu măsurile provizorii sunt examinate de o instanță de prim grad de jurisdicție sau, în cazurile specificate în

[Legea privind arbitrajul comercial](#) (*Komerčio arbitražo įstatymas*), de Tribunalul Regional Vilnius (*Vilniaus apygardos teismas*). În cazul în care solicitarea de măsuri provizorii este menționată în cererea depusă, asupra măsurilor provizorii se decide numai după soluționarea chestiunii referitoare la admisibilitatea cererii prin care acestea sunt solicitate. Instanța se pronunță cu privire la cererea de măsuri provizorii cât mai curând posibil în cadrul unei proceduri scrise, însă trebuie să facă acest lucru în termen de cel mult trei zile lucrătoare de la primirea solicitării. În cazul în care instanța consideră necesar, pârâtul este notificat cu privire la examinarea cererii de măsuri provizorii.

Persoanele implicate în cauză au dreptul să depună cereri de măsuri provizorii la instanța de apel sau la curtea de casație care urmează să se pronunțe pe fondul cauzei.

Instanța poate dispune măsuri provizorii pe baza unei cereri motivate de măsuri provizorii prezentată în scris de persoana în cauză, înainte de data la care este introdusă o acțiune în instanță. În cerere, solicitantul trebuie să indice motivele pentru care acțiunea nu a fost introdusă împreună cu cererea menționată, să prezinte dovada unui risc pentru interesele solicitantului și să plătească o garanție egală cu jumătate din taxa judiciară percepută pentru o cerere de măsuri provizorii, și anume 100 LTL. În cazul cererilor de măsuri provizorii referitoare la cauze pendinte în fața instanțelor naționale sau străine de arbitraj sau a instanțelor străine, este percepută o garanție de 1 000 LTL. Instanța poate să reducă valoarea garanției, având în vedere situația financiară dificilă a solicitantului, în cazul în care solicitantul a depus o cerere motivată în acest scop împreună cu documente justificative. Atunci când impune măsuri provizorii, instanța stabilește un termen de introducere a acțiunii. Acest termen nu poate depăși 14 zile. În cazul în care acțiunea trebuie introdusă în fața unei instanțe străine sau a unei instanțe de arbitraj, termenul nu poate depăși 30 de zile. În cazul în care acțiunea nu este introdusă în termenul prevăzut, măsurile provizorii sunt ridicate. În cazul în care acțiunea nu a fost introdusă din vina persoanei în cauză, garanția nu este returnată.

O cerere de măsuri provizorii trebuie să fie depusă la aceeași instanță care urmează să soluționeze acțiunea în conformitate cu normele de competență judiciară. O cerere de măsuri provizorii referitoare la o cauză pendinte în fața unei instanțe străine sau a unei instanțe naționale sau străine de arbitraj trebuie să fie depusă la Tribunalul Regional Vilnius.

La cererea motivată a persoanelor implicate în cauză sau a altor persoane vizate, instanța poate înlocui o măsură provizorie cu o altă măsură provizorie.

Instanța trebuie să informeze persoanele implicate în cauză sau alte persoane vizate cu privire la orice astfel de cerere, iar acestea au dreptul să formuleze obiecții la cererea respectivă.

Instanța poate decide să nu impună măsuri provizorii în cazul în care pârâtul plătește suma cerută în contul instanței sau a fost eliberată o garanție pentru pârât. În plus, pârâtul poate pune gaj activele sale în beneficiul solicitantului.

2.2 Principalele condiții

(a se vedea secțiunea 2)

3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

Măsurile provizorii pot fi aplicate cu privire la bunuri imobile, bunuri mobile, fonduri și drepturi de proprietate.

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

Măsurile provizorii sunt măsuri în absența cărora respectarea hotărârii judecătorești ar putea fi mai dificil sau chiar imposibil de realizat. În cazurile care implică restricționarea temporară a drepturilor de proprietate pentru un bun aflat în proprietate comună, punerea sub sechestru poate fi impusă numai pentru partea din bunul respectiv care aparține persoanei care face obiectul măsurilor provizorii. În cazul în care partea sa din bunul deținut în comun nu a fost identificată, întregul bun poate fi pus sub sechestru până la identificarea părții respective.

Ulterior popririi fondurilor deținute în conturi la bănci și alte instituții de credit, utilizarea acestor fonduri este autorizată numai pentru operațiunile specificate în ordinul judecătoresc.

În cazurile în care sunt puse sub sechestru mărfuri aflate în liberă circulație, materii prime, produse semifinite sau produse finite, deținătorul acestora poate schimba componența și forma unor astfel de bunuri numai dacă valoarea totală a acestora nu va scădea, cu excepția cazului în care instanța dispune altfel. O persoană ale cărei bunuri au fost puse sub sechestru este răspunzătoare pentru orice încălcare a restricțiilor impuse din momentul notificării ordinului de punere sub sechestru a bunurilor și, în cazul în care notificarea este imposibilă, inclusiv atunci când ordinul de măsuri provizorii este adoptat în absența persoanei în cauză, din momentul în care ordinul este înregistrat în registrul bunurilor puse sub sechestru.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

În cazul în care instanța respinge cererea, toate măsurile provizorii anterioare sunt menținute până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești. Chestiunea ridicării măsurilor provizorii trebuie decisă prin hotărâre judecătorească.

În cazul în care cererea este îndeplinită, toate măsurile provizorii anterioare rămân valabile până la momentul executării hotărârii judecătorești. Executorul judecătoresc care pune în executare hotărârea judecătorească va informa deținătorul respectivului registru public cu privire la încetarea măsurilor provizorii în cazul respectiv.

În cazul punerii sub sechestru a unor bunuri mobile care nu sunt înregistrabile într-un registru funciar sau dacă în ziua emiterii ordinului instanța nu cunoaște valoarea și natura bunurilor pârâtului, persoana care solicită măsuri provizorii trebuie să adreseze executorului judecătoresc o cerere de localizare și descriere a bunurilor pârâtului. În cazul în care nu este depusă o astfel de cerere la executorul judecătoresc și nu sunt clarificate detaliile privind bunurile sechestrate, măsurile provizorii rămân valabile timp de paisprezece zile de la data ordinului prin care acestea sunt impuse. La cererea persoanelor implicate în cauză sau a altor persoane vizate, măsurile provizorii pot fi ridicate printr-un ordin al instanței care soluționează cauza pe fond.

Instanța va anula măsurile provizorii din oficiu în cazul în care persoana care solicită măsurile provizorii nu reușește să introducă o acțiune în termenul stabilit de instanță. Un ordin în acest sens nu face obiectul unei căi de atac separate. De asemenea, instanța poate anula măsurile provizorii din oficiu în cazul în care acest lucru este necesar pentru a proteja interesul public și în cazul în care menținerea acestora ar încălca drepturile și interesele legitime ale unei persoane, ale societății sau ale statului.

În cazul în care măsurile provizorii impuse de instanță limitează, încalcă sau restricționează drepturi ale unor persoane care nu sunt implicate în cauză, persoanele respective au dreptul să solicite instanței care soluționează cauza pe fond să anuleze măsurile provizorii impuse asupra acestora.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

Orice ordin privind măsuri provizorii adoptat de instanța de prim grad de jurisdicție în conformitate cu procedura aplicabilă poate fi contestat de către persoanele implicate în cauză prin formularea unei căi de atac separate în fața unei instanțe superioare, cu excepția unei serii de cazuri prevăzute în Codul de procedură civilă. Persoanele care nu sunt implicate în cauză pot formula o cale de atac separată numai cu privire la ordinea instanței de prim grad de jurisdicție de respingere a cererilor acestora de anulare a măsurilor provizorii impuse asupra lor. Introducerea unei căi de atac separate nu are efect suspensiv asupra procedurii.

Ordinele judecătorești privind măsurile provizorii nu fac obiectul unui recurs în casație.

Ultima actualizare: 21/10/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.